Dosar nr. 4-25077229-05-4r-04092025 Judecătoria Cahul, sediul Cantemir
Judecător: Cristina Salagor

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
În numele Legii

09 decembrie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului, judecător Vitalie Movilă,
Judecătorii: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

judecând în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către contravenientul Bargan Vasile împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 07 august 2025, pronunțată în cauza contravențională, la contestația depusă de contravenientul Bargan Vasile împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 518096 din 27 mai 2025 întocmit în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional și a deciziei de sancționare din aceeași dată,

Asupra recursului, în baza materialelor și actelor din dosar, Completul de judecată, -

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 29 mai 2025 Bargan Vasile a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 518096 din 27 mai 2025 în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional și deciziei de sancționare contravențională cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei.

În argumentarea contestației a fost invocat că, agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile, dreptul de a obiecta etc.

Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional.

Respectiv în opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin

aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Astfel, a fost sancționat pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional - inexistența faptului contravenției, potrivit art. 441 alin. (l) lit. a) Cod contravențional.

Ulterior la 18 iunie 2025, ***petiționarul Bargan Vasile*** a depus o cerere de completare a contestației inițiale, prin care a solicitat, în temeiul art. art. 443, 445 Cod contravențional declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional.

În motivarea cererii de completare a contestației inițiale a indicat că, agentul constatator a indicat că, contravenientul ar fi comis contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanță fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancționării unei persoane.

O primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este: din descrierea faptei contravenționale nu se reține aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumstanțe, prin ce acțiuni, a stabilit că petiționarul ar fi comis contravenția imputată.

În continuare nu este clar cum a descifrat agentul constatator conținutul mesajelor sms, cum a stabilit că merge vorba despre mijloace bănești, pentru ce erau destinate mijloacele bănești. Mai mult, nu este clar cum au fost administrate şi anexate la dosarul probe dintr-un dosar penal, or, nu se regăsește nici o ordonanță de ridicare şi anexare a probelor, de cercetare a acestora, fapt ce contravine prevederilor art. 425 alin. (2) Cod contravențional.

La fel, în afară de încheierile judecătorului de instrucție şi mandate judecătorești, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta. Invocă agentul constatator că petiționarul a pretins şi primit mijloace bănești întru susținerea unui anumit partid politic, însă partid politic nu a fost înregistrat oficial și nu avea un candidat pentru care petiționarul urma să voteze, partidul politic nici nu era înregistrat la scrutin la 20.10.2024.

Consideră că, fapta incriminată este bazată doar pe niște remarci vagi ale agentului constatator. În continuare menționează că, analizând procesul-verbal sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenționale incriminate.

Potrivit descrierii faptei contravenționale, Bargan Vasile ar fi pretins şi acceptat surse bănești în scopul exercitării sau a-l neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor. În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea acestuia să își exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. Or, o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin. (1) art. 47^1 Cod contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător.

În alţi termeni, este necesar ca, reieşind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptăţii a accepta sau primi asemenea foloase.

Aşadar, pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravenţională, este necesar ca faptă sa conţină elementele constitutive ale contravenţiei incriminate.

Scopul contravenţiei de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susţinătorului să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. În prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47^1 Cod contravenţional. Accentuează că, scopul menționat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective şi nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor bănești.

În cazul de faţă, agentul constatator nu a demonstrat că petiționarul urma să-şi asume vreun angajament ce ține de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop.

În raport cu acţiunile/inacţiunile petiţionarului nu există obiectul material sau imaterial al infracţiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma ,,bunuri, servicii, privilegii sau avantaje".

La caz, probatoriul administrat în cauza contravenţională atestă că nu s-a confirmat săvârşirea de către petiţionar a faptei de corupere electorală pasivă, nefiind acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiţionarul ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului.... fapt care impune instanţa de judecată să înceteze procesul contravenţional în privinţa acestuia.

Invocă petiționarul că, procesul-verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul, inclusiv şi din motivul că nu a fost constatat timpul săvârşirii contravenţiei, or, neconsemnarea în procesul-verbal a datei comiterii, dar nu a perioadei cum este indicat în speţă, atrage nulitatea procesului-verbal contravenţional.

Susține că, din conţinutul tututor înscrisurilor anexate la cauza contravenţională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiţionarului, conţin textul despre careva sume de bani. În fișa intitulată „extras din fişier" este indicat doar menţiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conţinutul mesajului.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie de sancţionare a petiţionarului este o înscenare imorală din partea poliției.

Mai invocă că, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 22.10.24 nr. 13-7920/2024, respectivă s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigaţii, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, pentru perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de investigaţii au fost obţinute probele pentru cauza penală nr. 2023970322 şi nu în cadrul cauzei contravenţionale în care este învinuit petentul.

Încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01.04.2025 prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupţie, Cristina Carajeleascov şi s-a autorizat folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii, din cauza penală nr.2023910322 în cauza contravenţională RAP01 433516, însă, datele şi probele obţinute ca urmare a executării încheierii date pot fi folosite doar de către personale autorizate şi în cadrul cauzelor autorizate, şi anume: cauza penală nr. 2023910322 şi cauza contravențională RAP01 433516.

Raportul de analiză informațional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. 2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181[1] şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) Cod penal, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravenționale intentate în baza art. 47[1] Cod contravențional. Mai mult, în partea dreaptă de sus a raportului respectiv, este strict menționat „*A se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr.2023970322*". INSP, în mod abuziv, încălcând prevederile Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, a distribuit Inspectoratelor de Poliție datele cu caracter personal obținute prin Raportul de analiză informațional-criminală efectuat doar pentru cauza penală nr. 2023970322.

Prin ordonanța privind pornirea procesului contravențional din 08.04.2025, s-a dispus pornirea procesului contravențional nr. 20258000021 în temeiul art. 47[1] Cod Contravențional, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor şi a contravențiilor, inclusiv pentru a desfășura acțiuni adăugătoare, de colectare şi de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederile legale.

Deci, în cadrul procesului contravenţional nr. 20258000021, pornit în temeiul art. 47[1] Cod Contravențional, agentul constatator urma să desfăşoare acţiuni prin care să administreze probe noi, însă agentul a folosit înscrisurile obţinute de organul de urmărire penale, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, fără a colecta şi a administra probe noi care să dovedească comiterea contravenţiei incriminate.

Reieşind din dispozitivul ordonanţei privind formarea unui grup de constatare și documentare, prin care s-a propus a forma grup de lucru în cadrul procesului contravenţional incluzând în cadrul acestuia angajaţi cu statut de agenţi constatatori, nu este clar, care anume angajaţi din structurile indicate, au împuterniciri de agent constatator, pentru a documenta o persoana de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] Cod contravenţional, fiind indicat la general doar; „angajaţi", fără a fi indicat concret numele/prenumele angajatului din structura respectivă, care este implicat în grupul de lucru. Iar lipsa indicării numelor şi a prenumelor acestor angajaţi, duce la încălcarea dreptului de face recuzare acestor angajați, totodată, este imposibil de stabilit, dacă persoana care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, făcea partea din grupul de lucru şi/sau era angajat al subdiviziunilor respective.

Scrisoarea Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 34/17/1-3595 din 07 aprilie 2025 adresată Inspectoratului de Poliție, prin care au fost remise materiale obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații, în cauza penală nr. 2023970322, nu poate constituie probă la caz, deoarece nu există o ordonanță de ridicare a acestor materiale, exclusiv pentru prezenta cauză contravențională, precum și nu există nici o ordonanță cu privire la recunoașterea acestor materiale în calitate de probă pe cauza contravențională examinată.

Foaia care conține date despre: număr de telefon, denumirea operatorului de telefonie mobilă, IDNP şi numele/prenumele persoanei, data înregistrării domiciliul, nu demonstrează comiterea contravenției incriminate contravenientului, or, nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenția incriminată.

Susține că, înscrisurile menționate contravin prevederilor art. 425 Cod contravențional și nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauză contravențională, nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin. (7) Cod de procedură penală pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr. 202528000021.

De către agentul constatator nu au fost stabilite circumstanțele importante pentru justa soluționare a faptei contravenționale, fapt ce contravine prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional. În opinia sa agentul constatator nu a realizat scopul legii contravenționale neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului, fapt ce contravine prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) Cod contravențional.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 07 august 2025, s-a respins contestația depusă de Bargan Vasile împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 518096 din 27 mai 2025 în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional și a deciziei de sancționare, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea și motivele recurentului.

La data de 25 august 2025, contravenientul Bargan Vasile a depus recurs prin care a solicitat admiterea recursului, a dispune casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 07 august 2025 cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă contestația integral.

În argumentarea poziției sale s-a indicat că, nu este de acord cu hotărârea judecătorească, pe care o consideră neîntemeiată şi ilegală, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare, din următoarele considerente:

Conform contestației s-a menționat, ca agentul constatator eronat a interpretat şi încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal şi decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată şi sancțiunea contravențională aplicată. Indică, gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a ţării de către CtEDO.

Susține că, recurentul a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional, constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 Cod contravențional, temeiurile de încetare a procesului contravențional.

Invocă că, pentru a putea fi sancționată o faptă contravențională, se impun a fi îndeplinite două tipuri de cerințe: *intrinseci*, constând în încălcarea cu vinovăție a unei norme de drept, faptă care va atrage aplicarea unei sancțiuni prevăzute de lege, și *extrinseci,* constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoană abilitată în acest sens - agentul constatator. În plus, agentului constatator îi incumbă obligația de a respecta o serie de forme expres prevăzute de Codul contravențional, care au scopul de a proba dincolo de orice îndoială existența faptei, vinovăția contravenientului şi legalitatea actului realizat în acest sens.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, a indicat că, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta

caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, susține că, art. 425 alin. (2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico - științifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Mai menționează că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul- verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesul-verbal de contravenție trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens remarcă că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reține în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu contrare Convenției. Astfel, în Hotărârea pronunțată în cauza Salabiaku contra Franței, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție dar nu trebuie sa depășească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei şi prezervând drepturile apărării.

În această ordine de idei şi din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că, procesul-verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieşind din normele legale sus enunțate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenționale, invocă recurentul că, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare şi propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor şi are aplicabilitate generală; natura şi gravitatea sancțiunii aplicate.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv şi punitiv, deci, scopul acesteia.

Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului şi o măsură de prevenire a săvârşirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității şi al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție şi prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți. În ordinea celor menționate, existența faptei contravenționale şi comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

A indicat că, la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, recurentul a comis fapta incriminată. În acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința petiționarului, sunt anexate înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Notează recurentul că, instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Susține că, astfel, în speță, existența faptei contravenționale şi eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Făcând trimitere la prevederile art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, a indicat că, în speță s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancționat cu amendă în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acestuia că, în perioada anului 2024, ultimul folosind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federaţia Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace băneşti pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „Şansa”, „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidenţiale şi a Referendumului din 20.10.2024. Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma ,,bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenției specificate la art. 47^1 Cod contravențional, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea şi recepționarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe şi de nefăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul in dubio pro reo.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție (nulitatea procesului verbal), atrage atenția asupra neconcordanțelor şi dubiilor

majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârşirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „anul 2024 şi până în prezent”, iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table excel, agentul prezintă data şi ora concretă cînd au fost recepționate/expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ şi suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională).

A relatat totodată că, potrivit exigențelor impuse de art. 6 par. 3 lit. a) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege şi în mod amănunțit, despre natura şi cauza acuzației aduse împotriva sa.

Susține recurentul că, agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei şi care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice.

Mai susține recurentul că, art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional permite contestarea procesului-verbal în instanţă, în această fază, instanţa examinează probele (nu doar procesul-verbal cu privire la contravenție) şi se poate cere audierea martorilor sau administrarea altor probe după caz. Jurisprudenţa naţională şi CEDO (ex. cauza Anghel contra României) impune că: procesul-verbal are valoare de mijloc de probă, dar nu este suficient de unul singur pentru a proba fapta, mai ales dacă este contestat ferm; dacă procesul-verbal este lipsit de susținere probatorie (ex. fără martori, înregistrări, recunoașteri, obiecte, circumstanțe clare etc), atunci instanţa trebuie să dea câştig de cauză persoanei amendate.

Notează că, interpretând art. 425 alin.(2) și art. 442 alin. (1) ale Codului contravențional, rezultă că, procesul-verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Consideră că, dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art. 47^1 din Codul contravențional şi nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanța trebuie să admită contestația şi să anuleze sancțiunea. Astfel susține că, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil şi prezumția de nevinovăție.

Relevă că, în opinia instanței de judecată, faptul că persoana apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extrași, primiți sau folosiți), nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Notează recurentul că, drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte şi contravenientul) nu este, prin ea însăși, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa factuală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmație.

De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu îşi are demonstrată proveniența, nu este semnată, nu este denumită, nu este mențiune despre faptul că ar constitui anexă a vreunei probe (măsură de investigație, acțiune de ridicare sau cercetare la fața locului, constatare tehnico-științifică ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art. 93-94 din Codul de procedură penală sau art. 425 din Codul contravențional.

Susține că, legat de sursa informației privind acceptarea mijloacelor bănești de către contravenient, susține că aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informațional-criminală, efectuat la 07.02.2025, în cauza penală nr.2023970322, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul penal. Totuși susține că, datele din acel raport nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului şi nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identificat-o drept parte a investigației.

Astfel, invocă că, nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informațional-criminală, efectuat la 07.02.2025, în cauza penală nr.2023970322, ca fiind probă, contrar art. 425 alin. (2) din Codul contravențional.

Notează recurentul că, calificând acest raport ca şi înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravențional, instanța de judecată atrage atenţia că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenţionale de raport.

Pe de altă parte, el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucție Vladislav Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516, pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional, şi mandatului corespunzător, acest raport de analiză informațional criminală nu constituie actul prin care se consemnează măsurile speciale de investigație în corespundere cu prevederile art.136 din Codul de procedură penală.

Mai mult, raportul de analiză informațional-criminală, efectuat la 07.02.2025, în cauza penală nr.2023970322, conține mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale”, iar prin încheierea judecătorului s-au menționat care date anume urmează a fi folosite, şi anume: - ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație; - încheierea şi mandatul judecătorului de instrucție al judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, nr.13-7921/2024 din 22.10.2024; - procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024; - ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație; - raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025, în cauza penală nr.2023970322, nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravențională de faţă.

În concluzie invocă că, acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acesta – tabelul-listă cu persoana şi numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal şi care ar putea fi puse la baza hotărârii. În alt mod, legat de încheierea şi mandatul judecătorului V. Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025, invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, relatează că instanța de judecată atrage atenția că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322, pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi

b) din Codul penal în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47[1] din Codul contravențional.

Susține că, instanţa de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47[1] din Codul contravențional cu cauza contravenţională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiţiei, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliţie vizat.

Mai relatează că, instanța invocă și instalarea unei aplicații, care ar putea permite extragerea de bani, nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. În acest sens, recurentul relatează că, este o prezumție, şi prezumțiile nu pot ține loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații etc.), care în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului-verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume şi în care circumstanțe el a acceptat şi a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea şi primirea banilor în scopul amintit.

Astfel susține că, agentul constatator nu le-a prezentat, relatând că coruperea electorală cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace bănești, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancțiunea. În concluzie, adăugarea unei liste şi a informației despre o aplicație instalată, nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului, în lipsa altor probe clare şi individualizate. Tot aici, menționează că, agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepționate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii/acceptării/recepționării/extragerii/primirii de mijloace bănești.

Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr. 4 - „timpul săvârșirii”, şi anume 11 septembrie - prezent, menționează că, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, fără prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieşit în modul dat. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicaţia dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicaţii PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.

În opinia, sa, în lipsa unor dovezi directe şi concludente, procesul verbal nu întrunește condițiile de legalitate şi temeinicie factuală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate.

În baza celor invocate, recurentul invocă că, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în şedinţa de judecată, deoarece in cadrul şedinţei de judecata agentul constatator n-a prezentat careva probe in vederea primirii si/sau transferul sumelor băneşti in baza aplicaţiei descrise, precum si lipsa unor informaţii din conturile bancare prin care a-r realiza latura subiectiva a contravenţiei.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat şi primit careva bunuri si/sau mijloace băneşti, agentul constatator întemeindu-şi soluţia de sancţionare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicaţiei „PSB", faptă pentru care legislaţia nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenţia făptuitorului prin intermediul acestei aplicaţii de a primi careva mijloace băneşti anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Astfel invocă că, în lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) şi în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie invocând nişte concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăţia persoanei, pe când demonstrarea vinovăţiei unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Susține că, în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. Iar, în lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Relevă că, în condițiile enunțate, nu este demonstrat că în acțiunile petentului, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

În opinia recurentului, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe şi nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Totodată, că a examinat cauza contravențională fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Consideră că, elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural şi dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei

pentru anularea hotărârii atacate şi remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *Recursul împotriva hotărîrii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condițiile art. 463 alin. (1).*

Completul de judecată constată că, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la data de 07 august 2025 în lipsa agentului constatator și a contravenientului.

Recursul a fost înregistrat de contravenientul Bargan Vasile, la data 25 august 2025, din care considerente, Completul de judecată consideră că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Procedura de notificare a fost legal executată.

În corespundere cu prevederile art. 471 alin. (1) și (2) din Cod contravențional, *(1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe. În termenul stabilit intimatul nu a depus referință, și nimeni din participanți nu a invocat necesitatea administrării probelor noi, astfel că instanța de recurs va verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosar.

Aprecierea instanței de recurs.

Studiind probele administrate la materialele dosarului contravențional, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele recursului, Completul de judecată conchide admiterea recursului înaintat de contravenient cu casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 07 august 2025 și restituirea cauzei la rejudecare, din următoarele considerente:

Conform art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și adoptă una din următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător*.

Potrivit art. 466 lit. d) Cod contravențional, *hotărârile judecătoreşti contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice*

dispozitivul sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.

Potrivit CtEDO și anume cauza Albina vs României, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părților sunt în mod real „ascultate", adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina „instanței" obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părţilor, cel puțin pentru a le aprecia pertinența.

Completul de judecată constată că, la data de 27 mai 2025 agentul constatator din cadrul IP Cantemir, Lupașcu Serghei a întocmit în privința lui Bargan Vasile proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 518096, pe faptul că, în perioada 01.01.2024-22.10.2024 urmare a implementării de către organizația criminală „Șor", a unui mecanism de fraudare electorală prin intermediul conturilor bancare deschis în cadrul băncii sociale din Federația Rusă „Promsvyazibank", a primit pentru sine transferuri în ruble rusești, în vederea determinării persoanei sus indicate, pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru alegerea opțiunii „Nu" în cadrul referendumului constituțional în toamna anului 2024.

Acțiunile lui Bargan Vasile au fost încadrate în prevederile art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Bargan Vasile în temeiul art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent cu 25000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, în ordinea art. 448 Cod contravențional, Bargan Vasile la data de 29 mai 2025 a depus contestația, prin care a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din data de 27 mai 2025, în privința sa, cu încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilite la art. 47^1 Cod contravențional.

Prima instanță examinând cauza contravențională a ajuns la concluzia de a respinge contestația depusă de Bargan Vasile ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii judecătorești în coraport cu materialele cauzei contravenționale și normele de drept procesual relevante soluționării cauzei, Completul de judecată atestă că instanța de fond nu a determinat aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei, motiv care reprezintă temeiul de casare integrală a hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

Conform art. 452 alin. (1) Cod contravențional „*cauza contravenţională se judecă de instanţa de judecată în şedinţă publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu*."

În conformitate cu art. 458 alin. (1) Cod contravențional „*examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*.".

Completul de judecată constată că, la materialele cauzei au fost prezentate înscrisuri privitor la confirmarea vinovăției persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Cu toate acestea se reține că, în timpul documentării cazului contravențional, a fost prezentat și anexat la dosar raportul inspectorului principal al OPS al SP-5 al IP Buiucani al DP mun. Chișinău, Scripnic Mihail prin care s-a indicat despre faptul că, numărul de telefon ***** aparține cet. Plești Rodica.

La caz, Completul de judecată reține că, instanța nu a determinat dacă de fapt numărul de telefon ***** aparține cet. Plești Rodica sau totuși aparține lui Bargan Vasile. Or, în acest sens instanța urma să citeze persoana în cauză pentru clarificarea aspectelor ce țin de apartenența numărului, așa cum nu a fost stabilit cu certitudine cine de fapt este beneficiarul numărului de telefon *****. În circumstanțele descrise instanța de fond urma să cerceteze direct probele care au fost acumulate de agentul constatator, cât și să audieze persoanele implicate în cazul dat și apoi să dea apreciere probelor și declarațiilor acestora, așa cum acestea prezintă o mare importanță pentru justa soluționare a cauzei.

În acest sens, Completul de judecată constată că, din materialele cauzei rezultă că, instanța de fond nu a epuizat toate mijloacele și modurile de examinare a cauzei.

Or, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, „*autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.”*.

Potrivit art. 425 alin. (1) și (3) Cod contravențional „*(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.* ”.

Respectiv, Completul de judecată conchide că instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Completul de judecată ține să menționeze că instanța de fond are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În prezența celor constatate, Completul de judecată consideră că hotărârea primei instanțe este prematură, și rezultă din examinarea superficială a circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei.

Completul de judecată consideră necesar a remite cauza contravențională spre rejudecare pe rațiunile sus invocate, deoarece instanța de recurs nu poate înlătura lacunele depistate, ce statuează examinarea contravenției sub toate aspectele complet și obiectiv, clarificând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, să decidă asupra cauzei.

Deoarece erorile de drept admise de către prima instanţă la judecarea cauzei contravenţionale nu pot fi reparate de către instanţa de recurs, recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea integrală a hotărârii primei instanţe şi dispunerea rejudecării cauzei în prima instanţă, însă în alt complet de judecată.

Pentru adoptarea unei hotărâri legale şi întemeiate, la rejudecarea cauzei contravenţionale prima instanţă urmează să ţină cont de deficienţele menţionate de instanţa de recurs.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art. 465-468, 470-472, 474 Cod contravențional, Completul de judecată,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către contravenientul Bargan Vasile.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 07 august 2025, pronunțată în cauza contravențională, la contestația înaintată de contravenientul Bargan Vasile împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 518096 din 27 mai 2025 întocmit în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional și a deciziei de sancționare din aceeași dată, cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, dar în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător **Vitalie Movilă**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco